

□

██████	██████	████████████████████	██████
████████████████		Narozen:	2.3.1915
	Bydliště:		Praha
	Telefon:		
	E-mail:		

Čestný člen od 1.3.1999

██████████████

████████████████zemřel 22.9.2010

██████████

Převzato z knihy 70 let ČKK.

ČKK a já

Tak teď to vezmu od konce.

Za úspěchy na poli klubovém, národním a se skupinou na poli mezinárodním - v různých kontinentech, vděčím pánům učitelům v ČKK a zvláště jednomu, jehož jméno vyslovuji s největší pokorou a úctou - Robertu Miloši Procházkovi.

A teď od začátku. Jako náruživý vodák jsem v roce 1935 shlédl amatérský film z prvního sjezdu klubu kajakářů "Letov". To byla jiskra, která ve mně zapálila oheň. Autoři mi řekli, že naproti jejich klubovně je středisko, kde se podobní fandové scházejí. To byla Trojická ulice s klubem ČKK.

Hned jsem tedy podal přihlášku. Byl jsem v oboru úplný "kandrdas", takže jsem jen dychtivě poslouchal. V té době byla na knižním trhu publikace F. W. Frerka "Moderní amatérská kinematografie", knížka, která dodnes nebyla překonána. Další autoři v letech pozdějších z ní značně čerpali. Jen jeden nikoliv, kniha autora R. M. Procházky nikdy tiskem nevyšla. Byla báječná. Já byl jeden ze tří "cenzorů", takže jsem ji důkladně prostudoval. Knížka ale nevyšla, protože autor nebyl příznivcem zásad socialismu.

V roce mého vstupu do klubu se v něm žilo skutečným klubovým životem. Společenské večírky, společné natáčení, společné výlety a dokonce i společné dovolené. Měl jsem to štěstí, že jsem se stal členem výboru (samozřejmě nikoliv hned) a žil jsem uprostřed všeho dění. Výsledky byly tak dobré, že vytvořený "Svaz klubů amatérů" byl pověřen

uspořádat mezinárodní soutěž UNICA. Zase to bylo díky Robertu Procházkovi, který byl ve světě známým odborníkem a v té době byl prezidentem UNICA. Svaz pověřil organizací soutěže ČKK Praha. Soutěž proběhla úspěšně v roce 1948 v Mariánských Lázních. Měl jsem to štěstí, že jsem byl u toho.

Klubová idyla však před padesátým rokem skončila. Z ČKK se stal povinně závodní klub s předepsaným životem. Klub také už nebyl klubem, protože měl kolem 300 členů. Stal se spolkem. V klubu se proto začaly tvořit skupiny spřízněných duší. První skupinu, která se stala "odnoží", vedl Jarka Cmíral. V roce 1955, kdy se povinně politizovalo a kdy se v klubu také objevili "donašeči", odešla další "odnož", vedená Robertem Procházkou. Já jsem byl rovněž členem této skupiny. My jsme ovšem neodcházeli z ČKK, ale ze Závodního klubu Bazar.

Tyto skupiny se ale nepřestávaly stýkat a výsledkem bylo uspořádání soutěže, na níž se žilo starým způsobem jako v ČKK. Když se pak na konci osmdesátých let vrátily poměry do starých kolejí, "odnože" se do mateřského klubu vrátily.

Přišel však konec filmu a nastoupilo video. Přiznám, že nejsem nadšen tvořením videozáznamů. Stále mám zakódované zákony filmu tak, jak je přednášel Robert Procházka. Já se také hrdě k němu hlásím jako vyučenec jeho víry.

Videozáznamy se mohou tvořit podle jiných zásad než jsou zásady filmové. Na jedné přednášce v "ČKK - videoklubu" jsem se zeptal vynikajícího dokumentaristy, jak ctí filmové zákony. Jeho odpověď byla: "Kdybych ctil filmové zákony, tak bych se neuživil".

Já tedy dál chodím pravidelně do klubu (sedím vždy v první řadě, protože špatně slyším - je mi 89 let) a dívám se, jak nová generace pracuje.

Ing. Antonín Skoták

Antonín Skoták zemřel dne 22.září 2010